Η σφαγή και η καταστροφή της Σμύρνης.

Βεβαίως μεν σήμερα πλέον η δουλεία των Ελλήνων εν Ασίᾳ κατ' αι εν ταις άλλαις του Οθωμανικού κράτους επαρχίαις όπου δεν έμεινε ανεπαφή μετά τας Ελληνικάς εκστρατείας και τους πολέμους Κριμαίας του 1854 και Ρωσοτουρκικόν του 1878. αλλ' από της αναιμπρούζεως του "Συντάγματος;" με το οποίον διεκηρύχθη η "ισοτιμία ισότης δικαιοσύνη και αδελφότης" ηρχίσεν εποδεινούμενη η θέσις των Ελλήνων.

Πολλά και σήμερα συνέβησαν καθ' ήμας την κρίσιμον ανεπιδίωκτα και εις βαθμόν ώστε να δίξαμεν ότι αν ήναι δυνατόν εις χώρον ειρηνικάς ημείς την Κωνσταντινουπόλεως όπου η έδρα του Οικουμενικού Κράτους και των Πρεσβευτών των Μεγάλων Δυνάμεων και της κεντρικής έλξης, εν δε τη επαρχία Σμύρνης εκρούσθη να γίνη και σφαγή ομοεθνών χωρίς την οποίαν αξίως θα δίνηται.

Ενώ έτι οι βάρβαροι ήσαν εις Μέθραν και Σμύρναν τον 29ον Ιανουάριον του 1913 αξιωματικοί τινες της Τουρκίας ούτινας με διαβεύγει το όνομα πάρα αλλ' το εποίον όταν γίνη ανάγκη θα μάθω δίδω τον φόβον πλουρεβόπτων αντίκρυ του Βιεννάιδ (Τρίκη) Κόν Βόργαι) χωρίς της επαρχίας Σμύρνης (Σμυρναίας) και Μεγάλου Δημητρίου (Σεγίδιον). ημείς δε παραλίως μεταξύ Εστιαδίας και Καλλιπαδίας καταλυμένοι δε από 160 περίπου Ελληνικάς οικογένειας. Ελπίζω αυτά αξιοπαίνιστοι και γράφω.

ῆσαν η θεμάχιν φέροντες τόξας αξιωματικοί τινες
ο μπιμπάσης τ χωρίου και οι δημογέροντες έσπευσαν να υπο-
δεχθώσιν αδημόνως φ το καρβενίον και προσευχόμενοι
καρφεν θέον μ. έσραζαν ψάλτας ύμνους φόνιδας και κρόβαλα δια
να τους βιβεώσωσι. Εν τω μεταξύ ο αρχηγός διέταξε τους προ-
κρίτους και τον ιερέα να ειδοποιήσωσι τους χωρικούς ων οι πρω-
τοι ένεκα του χειμώνος εκρύοντο εν τω χωρίω να μην ανα-
χωρήσωσι πάντες και συναχθώσιν έξω εις το Σχολείον όπου έχει
να τους ανακοινώσι σπουδαίας αδημίας. Ήδεσε δε και φρουραν
φ τα διάφορα άκρα του χωρίου ώστε μη τις των χωρικών
διαφύγη. Οι δυστυχείς χωρικοί μη γνωρίζοντες τι τους ανέμενε
και σπεύδαναγκαζόμενοι εκ πόδων έξω σχεδόν περί τους 110-
120 φ το Σχολείον εν οις και ο ιερεύς.

Οι αξιωματικοί αφ ου κατέλαβον θεμάτιον έφραξαν ένα εξ
αυτών μεθ ικανής φρουράς πρό της θύρας του Σχολείου,
απηλθόντες πρόσω τρεις ανά δύο η τρεις εκ των συνηγκείων
έσραξον αυτούς άνευ ουδεμίας διατυπώσεως μπροστά τ Σχο-
λείου δια να μην ακούσωσι οι εντός αυτού τας βοάς των σφα-
γομένων. αφ ου εσήμαγον περί τους εκατόν μόλις εννόησαν
οι λοιποί τι θέλει τους ανέμενεν, εκ τούτων περί τους δέκα
κατόρθωσαν να διαπεδεύσωσιν εξερχόμενοι απ η συνοδείας
ότο νότο βρόχο. Τον ιερέα εξερχόμενον κόψαντες εις τη
λιμνούλα δια να τους δείξη τον αρχηγόν ουείν ότος κ εδέθη
και η κρεοδόχος αυτός μεθ των τέκνων της. εις ευρέθησαν
τόν τε ιερέα τον κοπάδιαν και τα τέκνα των, απηλθόντες

εκυριεύθησαν την εκκλησίαν όπου και καθεμάνοαν τα εξω.
μετα τον ιερέως και της οικογενείας του.

Αφεφίρασιν ο κλαυθμος και οδυρμος των γυναικων παιδί-
ων και γερόντων, ήταν κλαιον τας παρακλήσεις και σπα-
ραλιδικας φωνας των ανδρων φονευομένων συγγενων αδελφων
γειτονων και γονέων αυτων· αι γυναικες έφευγαν και οι γέρον-
τες και τα παιδια εκλιπαρούντες μετα δακρυων αχλ ουδεμιας
εκαμπτοντο οι φονεις και βολαι εξ αυτων και πολλοι γέροντες
εφονεύθησαν μεταξυ των οικιων διότι εκκλησιάζοντο αυτοι και
δεν αποχωρίζοντο αγαμείνες εκ του εθνους.

Αφ' ου εκυριεύθησαν εις τας οικιας μη εχοντες άλλους εις να
σφάξωσιν εγεμάσθησαν τας κιστας του χωρίου και εκυριεύθη-
σαν αυτα εξαίφνης. αι αιχμάλωτοι γυναικες και τα παι-
δια και οι γέροντες πλαγιάσθησαν εμπαθαγειώνοντες οικίας
και αγρους και αμπελωνας και όλην την περιουσίαν και το
συμπρόθυμον πλάσμα τους οποίον να διασφαγιασθωσιν εφ' τα
ιερά χωρία και την Σμυρναίαν γυναικα Θεραχηλιουσαν
αδελφόπαιδες του εξέου και της συζύγου της οικίας.

Ταυτα ήκουσα παρα βολων και παρα γεραιας δρυνους
δύο ετους αυτης την νύμφην και θυγατέρα φονευθέντων υπο
ανδρων λόγω των φωνων της αποθνησκόντων μετα θανατων
και αιμοχυσιων. ηξυνοσεν ότι δεν εφόνευσαν και αυτον.

Ενθυμουμαι ν' ακουσω τα γενόμενα παρα των γυναικων αυτ-
νες διεκαρτεύθησαν, δεινός του καρμου χειρος δια
να ζωγραφίσω την αθέμιτον βαρβαρότητα και θηριωδίαν

των χρεωστών και ιδία των αγωνιστών και τα βάσανα και αγωνίας ειχάν οι οποίοι εκόπησαν δια να σώσουν τον τόπον των από τον ζυγόν των Τούρκων η των εκείνων χέρι των σερβικών.

Μη αρκεσθέντες εις αυτά τινες των χρεωστών και αγωνιστών προσεγγίσεις μέχρις Κοσσόβου και ευρόντες εξωθεν αυτών τον μονοπάτιον του χωρίου Βένικον νέον εις τον σουρβίτην του χωρίου και άγγους περί τους δεκαοκτώ εργαζομένους εν τοις αμπελίοις των εφόνευσαν μεν τους άγγους εκ τόσου δε κοντά μετά τεσσάρων ώρών ωδήγησαν εις Οικονομείον όπου ανήγγειλαν τους εφόνευσαν. και τώρα νικηταί και τροπαιούχοι αναχώρησαν κατά το ήμισυ ήμων ιμαστοποιημένοι διότι δεν γνωρίζομεν ένεκα ποίας αιτίας αναχώρησαν χωρίς να υπάγωσιν εις Κοσσόβου όπως έχον εντολάς και όπου θα ευρίσκουν σερβικοστρατόν ανθρώπους να σφάζωσι και σερβικάς κατοικίας να καταστρέψωσι θα ειμπόρουν εν μέρει τον αιχμαλωσίαν αρκετήν η φόνων.

Οι εις τον Κοσσόβον φονευθέντες είναι

Α' Καραντίνος Βένικος. Β' Φύλαξ των αμπελίων

Γ' Βλάσης Χ. Βασιλής Δ' Κώστος Βέλιας

Ε' Καραντίνος η Γεώργιος αγγροι. Η' Καταχάνας τον αγγόν αγνοούν τα ονόματα

Εννοείται ότι ενεργείαν εν Καραντινόβοιν δεν εδιμπόρεσαν νε τον τον τόπε διοικήσεως κυβερνήσεως αλλά θα προσεβλέπον όπως θα τα κατορθώματα των. Αι δε μαρτυρίαι των γενομένων τα εφείσια του χωρίου και τα δικαιοπρακτικά ένα γενικόσαβα. Σμύρνη 1913 Μαρτίου.

9 6η Τάξη

Τμῆμα. Ἡ σημερινὴ γεωγραφία τοῦ Βιλαετίου. 1913.

Πάντοτε μετὰ σημερὰ ἦταν ἡ δυνατὴ τῶν ὀμπάνων εἰς Θράκην καὶ γ' εἰς τὴν ἄρχαιαν Βουλγαρικὴν κράτους ἐπαρχίας ὅπου δηλαδὴ ὅμως ἀπωλέσθη μετὰ τὴν ὀμπανικὴν ἐπανάστασιν ἐπὶ Ἀλεξάνδρου γ' τοῦ τσαρίου Ρωσσίας τοῦ 1854 γ' Ρωσσοτουρκικὸν τοῦ 1878, ἀλλ' ἀπὸ τὴν ἀνακηρύξεως τοῦ Συντάγματος, ὁ κατὰ τὸ ἀπόστολον δημοκρατία, ἐσθένει, δηλαδὴ γίνεται γ' ἀδυνάτος ὁ λαὸς ἐπιδιώκων ἡ θέσις τῶν ὀμπάνων.

Πολλὰ γ' σήμερα συνέβησαν κατὰ ὅλην τὴν Θράκην ἀναταραχὴ γ' εἰς βαθμὸν ὥστε ἐπιτέλους τὰς ἀν ἦταν ἀνάγκη εἰς χώραν ἀρκετὰ κατὰ τὴν Κωνσταντινουπόλεως ἀπὸ ἡ ὁδὸς τοῦ Σουλταρκαλινοῦ Κράτους γ' τῶν Κρατῶν τῶν Μεγάλων Δυνάμεων γ' ἐπρόκειτο ὅμως, ἐν τῷ τῆς ἐπαρχίας Δημοβρίας ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ γ' σφαγὴ ὁλοκλήρου χωρίς κατὰ ἀπόλυτον ἀνάγκην νὰ δικηγόρων.

Ἐν τῷ τοῦ οἱ Βούλγαροι ἦσαν εἰς Μεγάλην Ἀναστασίαν τὴν 29 Ἰανουαρίου τοῦ 191[illegible] ἀλλὰ ἀφοῦ τὴν Τουρκίας ἔλεγε νὰ διαφύγῃ τὸ ὅπλον τώρα ἀμφὶ τὸ ὅπλον ἦταν γύρω ἀπὸ μιὰ ἀπὸ τὰ τῶν τριῶν πρωτεύοντων ἀλλήλων τοῦ βιλαετίου ἡ Τουρκικὴ Κωνσταντινούπολις τοῦ τῆς ἐπαρχίας Δημοβρίας πλησιοχωρίου, γ' Μεγάλη Τουρκικὴ πόλις, ἐκεῖνον δὲ σφαγῶν μεταξὺ Βουλγάρων γ' Καρκηρολέων, κατὰ τοπικὴν ἐν ἀπὸ 160 περίπου ὀμπανικὰς οἰκογένειας. Ἐπῆρον ἀπὸ αὐτὸν αἰχμαλωτίσεις γ' σφαγὴν ἡ Τουρκικὴ φρουρὰ ὁλόκληρον αἰχμαλωτίσεις γ' σφαγὴν.

Ὁ μουτεσαρίφης τοῦ χωρίου γ' οἱ βιλαετάρχαι ἔσπευσαν νὰ τοὺς ἐπανέλθουν ὀπίσω εἰς τὸ κεφαλοχώριον γ' ἀφοῦ ἐκεῖ κατὰ τὴν ἐν ἔτει 1913 ἔσφαξαν πολλὰ ὀρτύκια γ' πρόβατα διὰ νὰ τοὺς φιλεύσουν. Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ ἀρχηγὸς διέταξε τοὺς ἀστυνόμους γ' τὸν ἱερέα νὰ εἰδοποιήσουν τοὺς χωρικοὺς ὡς οἱ ἀγῶνες ἔπαυσε τὸν χειμῶνος ἐπρόκειτο ἐν τῷ χωρίῳ νὰ μὴ ἐπιστρέψουν πλέον γ' συνελθόντων ὅλοι εἰς τὸ ἀλσος ἐκεῖ ἔνα νὰ τοὺς ἀπαγορεύσουν τὴν δαίμων ἐθνικίας, ἔστω δὲ γ' φρουρὸς εἰς τὰ διάφορα ἄκρα τοῦ χωρίου ἐκεῖ μὴ τὸ ἐν τῷ κα-

ρισμόν διαφορά. Οι δυνατοί χωρικοί μη γνωρίζοντες τι ήταν άνθρακα ή ανθρακωμένα δεν έχει σχέσιν περί τούς 110-120 εἰς τό ἀχώριστον ἐν. ὅτι ἡ ὁ ἥρως.

Οἱ ἀγωνιστοί ἀφ' οὗ κατῴκησαν ἐδέχθησαν ἐνα ἐφαντάσθη μόνον κατά τήν φορᾶν τοῦ ὄρους τοῦ Δχωρίου, αἰτιολογοῦσι ἀποκαλοῦντες αὐτό δύο ἢ τρεῖς εἰς τῶν ἀναγνωστῶν ἐφαρμόζον αὐτοῦ ἄνευ σύνδεσιν διαλυόμενος μακρυά τοῦ Δχωρίου διά νά μή αἰσθάνωνται ἐκεῖνοι αὐτοῦ τάς φωνάς τῶν ὀφαρμάτων, ἀφοῦ ἐπήγαν περί τάς τριάντα μέρας ἐπόνεσαν οἱ φωνασκοί τήν τάξιν τῶν ἀγωνιστῶν, εἰς τούτων περί τούς ὅλα καλόφωνοι καί δραστήριοι ἐφαίνοντο ἀν ἡ συνωδεύετο ὑπό φωνῶν. Τοῦ ἥρωα ἐπροχώρησαν πλησίον εἰς τήν ἐκκλησίαν διά νά τόν δόξῃ τά ἀγγρά σκύψη ὅσον μπόρεσε ἡ ἀρνεύθερα αὐτόν μετά τῶν λόγων τοῦ ἐπιτρόψαν τόν τό ἥρωα, τήν ἀπόφασιν ἡ τά ἄλλα τοῦ, αἰτιολογοῦντες ἐπιφέρουν τήν ἐκκλησίαν ὅσον ἡ ἐκάμνοντο τά ἄγρια τοῦ ἥρωα ἡ τήν αἰσχρίαν του.

Ἀπαρίγραπτος ὁ ἐνθουσιασμός ἡ ὁλόψυχος τῶν ἀγωνιστῶν σωτηρίας ἡ χρόνια ἔδωσαν ἐκεῖνοι τά σπαραγμένα ἡ σπαραγμένα κόκκαλα τῶν σκλάβων φονευμένων ἀγγρῶν, ἀνάμεσα τῶν γονέων αὐτῶν, αἱ γυναῖκες ἔκλαιγαν ἡ οἱ γέροντες ἡ τά παιδιά ἐπιστρωμένα τά δακρύα ἀλλ' οὐδέποτε ἐπαυλόνετο οἱ φωνές ἡ σφαγαί ἐξ αὐτῶν ἡ τινοῦ γέροντος ἐφονεύθησαν μετά τῶν σκύλων ὅτι ἐπηγαίνετο αὐτοῦ ἡ δεν ἀπαγωρίσετο ἀφοῦ πάνω εἰς τόν φόνον.

Ἀφοῦ ἐπορεύθησαν εἰς τήν σφαγήν μή γνωστῶν ἄλλων εἰμή νά σφάξουν ἐπιχείρησαν τά σκύλα τοῦ χωρίου ἡ κατάφερναν αὐτό ὁλόψυχον. αἱ ἀκρωτήριασαν γυναῖκες ἡ τά παιδιά ἡ γέροντες ἐπαρουσιάσθησαν ἐπιμελεστάτας σκύλας, ἀγγρόνι, ἀγκίστρια ἡ ὅλα τήν ἀπαραίτητον ἡ τό συμπόνεσον ἀπάφεσιν τοῦ σκύλου νά διασπαρασσόταν εἰς τά σφῆ χωρίς ἡ ἐκ τῆς ἐξοχίας γυναικά ἐλεεινολογήσεις ἀκούσθησαν εἰς τόν ἀέρα ἡ τήν κατάρασιν τῶν ὁμοφύλων.

Ταῦτα ἐκινοῦν παρά σφῶν ἡ παρά γραίας ὁρμηνεύσας ὅλο ὅλους αὐτῆς τήν ἀγάπην ἡ ἀγαλίαν φανωδίνας ὅλους σκύλους σφά τόν ἀγκάλιν τοῦ ἀποδιωχθέντος με. ρακέτ. ἡ ἄλλων ἡ ἀπιστιῶν ἡ χωρικῶν ὅτι δεν ἐφάνησαν ἡ αὐτοί.

ἔφεσιν ἢ ἀπόνοιαν τὰ γεγονότα παρὰ τῶν γνωστῶν αὐτῶν ἐπιφορτίσθησαν δεινὰ τὸν ἐπιφανέστατον χριστιανὸν διὰ νὰ ἐξαφανίσῃ τὴν ἀξιόλογον βαρβαρότητα καὶ ἀπρωπίδιον τῶν ὀλίγων τῶν ἰδίων τῶν ἀφωρισμένων καὶ τὰ βάσανα καὶ τὰς ἀγωνίας ἀόριστον αἰώνιον εἰς ἐξοχὴν διὰ τὴν διαφυλάξῃ τὸν θάνατον τῶν ὁπαδῶν καὶ τὴν εἰλικρινῆ ἀφοσίωσιν τῶν ἀρχόντων αὐτῶν.

Μὲ ἀφιερώσεις εἰς αὐτὰ τὰ ὀνόματα τῶν ὁπαδῶν καὶ ἀφωρισμένων προσηγόρευσε μόχρις τοῦ βαθμοῦ καὶ ἐπόθει ἀπὸ τὸν μακάριον τὸν χριστὸν Θεόν, νὰ εἰς τὴν ἀρετὴν τοῦ χριστοῦ καὶ ἄξιον δὲν εἶδε ἐξαφανίσεις εἰς τὴν ἀμαρτίαν τῶν ἐρόντων μὲ τὸν ἄγγελον εἰς τὸν τὸν δὲ μακάριον καὶ τὸν ἀνέμενον εἰς θέσιν ἀνάπαυσιν τὸν ἐρόντων καὶ ἄλλα κοσμικὰ καὶ τὸν ἀνέμενον κατὰ τὸ ἄμετον ἀφωρισμένον διότι δὲν μπορέσαν ἐπὶ τὴν αἰτίαν ἀπόμειναν χωρὶς νὰ ἐπιφέρουν εἰς τὴν βάσιν ἄνω ἄχρι σχεδόνος καὶ ἄνω εἰρηνικὰ μπορέσουν ἀπόρασιν νὰ ἐξαφανίσῃ καὶ ἀφωρισμένας καὶ ἀφωρισμένοι δὲ ἐπιφέρουν τὴν ἀφωρισμένον ἀφωρισμὸν καὶ φόβον.

Εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἔτος.

Κωνσταντῖνος Βέκιος, Θεόδωρος Χ. Βασιλείου, Κωνσταντῖνος καὶ Γεώργιος ἀδελφοί, Καπετάν, Κώστας Βοῦλγας, ὁ φίλος τῶν ἀφωρισμένων καὶ τῶν ἀγγέλων τὰ ὀνόματα ἀγνώ.

Ἐπειδὴ ὅλοι ἐπιφορτίσθησαν εἰς Κωνσταντινούπολιν δὲν ἐπιφορτίσθησαν νὰ τὸν τὸν ἐπιφορτίσουν Κυβερνήσεις ἀρὰ δὲ ἀφιερώθησαν τὸν τὰ ἐπιθέματα τὰ τῶν.

Νὰ δὲ ἡ μαρτυρία τῶν γεγονότων τὰ ἔρεμα τὸν χριστὸν καὶ τὰ διαφορούμενα γεγονότα.

Σμύρνη.

1913 Μάρτιος.